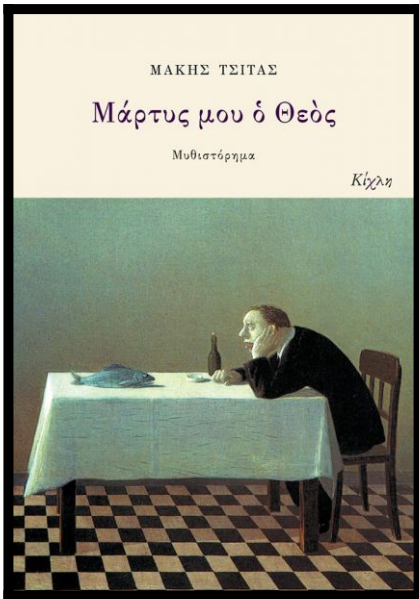

Με το βραβείο λογοτεχνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2014 τιμήθηκε ο Μάκης Τσίτας

Με το βραβείο λογοτεχνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2014 τιμήθηκε ο Μάκης Τσίτας για το μυθιστόρημά του Μάρτυς μου ο Θεός (Εκδόσεις Κίχλη, 2013).

Με το βραβείο λογοτεχνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2014 τιμήθηκε ο Μάκης Τσίτας για το βιβλίο του Μάρτυς μου ο Θεός (Εκδόσεις Κίχλη, 2013). Η ανακοίνωση για τους νικητές των βραβείων, τα οποία απονέμονται στους καλύτερους νέους και ανερχόμενους συγγραφείς στην Ευρώπη, έγινε στη διεθνή έκθεση βιβλίου της Φρανκφούρτης την Τετάρτη 8 Οκτωβρίου.

Όπως τόνισε η κ. Ανδρούλλα Βασιλείου, επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρμόδια για την Εκπαίδευση, τον Πολιτισμό, την Πολυγλωσσία και τη Νεολαία: «Τα βραβεία απονέμονται στους καλύτερους νέους και ανερχόμενους συγγραφείς στην Ευρώπη, ανεξάρτητα από τη χώρα προέλευσης ή τη γλώσσα τους. Έχουν σκοπό να αναδείξουν τις καλύτερες πένες στη σύγχρονη λογοτεχνία της Ευρώπης, να ενθαρρύνουν τις διασυνοριακές πωλήσεις και να προωθήσουν τη μετάφραση, την έκδοση και την ανάγνωση λογοτεχνικών έργων από άλλες χώρες. Το νέο πρόγραμμα της ΕΕ με τίτλο "Δημιουργική Ευρώπη" χορηγεί επιδοτήσεις για τη μετάφραση των έργων, βοηθώντας έτσι τους συγγραφείς να προσελκύσουν αναγνώστες πέρα από τα εθνικά και τα γλωσσικά τους σύνορα».

Ο κάθε νικητής λαμβάνει χρηματικό έπαθλο 5.000 ευρώ. Το σημαντικότερο όμως είναι η πρόσθετη προώθηση και η διεθνής προβολή που αποσπά. Οι εκδότες τους ενθαρρύνονται να υποβάλουν αίτηση χρηματοδότησης από την ΕΕ, ώστε τα βραβευθέντα έργα να μεταφραστούν σε άλλες γλώσσες και να αποκτήσουν πρόσβαση σε νέες αγορές. Οι νικητές των άλλων χωρών είναι οι: Ben Blushi (Αλβανία), Milen Ruskov (Βουλγαρία), Jan Némec (Δημοκρατία της Τσεχίας), Oddný Eir (Ισλανδία), Janis Jonevs (Λετονία), Armin Öhri (Λιχτενστάιν), Pierre J. Mejlak (Μάλτα), Ognjen Spahić (Μαυροβούνιο), Marente de Moor (Κάτω Χώρες), Uglješa Šajtinac (Σερβία), Birgül Oğuz (Τουρκία) και Evie Wyld (Ηνωμένο Βασίλειο).

Στην εορταστική τελετή για την απονομή των επάθλων στους φετινούς νικητές του βραβείου, η οποία θα γίνει στο Concert Noble στις Βρυξέλλες στις 18 Νοεμβρίου 2014, θα παραστούν η επίτροπος της ΕΕ για την Εκπαίδευση και τον Πολιτισμό, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και εκπρόσωποι της ιταλικής προεδρίας της ΕΕ. Το Βραβείο Λογοτεχνίας θεσπίστηκε και απονέμεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Βιβλιοπωλών, το Συμβούλιο Ευρωπαίων Συγγραφέων και την Ομοσπονδία Ευρωπαίων Εκδοτών.

Έγραψαν για το βιβλίο:

«Το πρώτο μυθιστόρημα του Μάκη Τσίτα θεωρείται το καλύτερο της χρονιάς».
(Εφημερίδα «Το Βήμα», 15/12/13)

«Ο Μάκης Τσίτας υπογράφει έναν συγκλονιστικό μονόλογο ενός άνεργου πενηντάρη, τυπικού αντιήρωα της καθημερινότητας, που συνδυάζει τη σπαρταριστή προφορική με την ευρηματική λεξιπλασία». (Αριστοτέλης Σαΐνης, «Εφημερίδα των Συντακτών», 14-15/12/13)

«Ένα αριστούργημα ύφους κι ένας αξέχαστος ήρωας: πενηντάρης, looser, χοντρός, θεούσος, άνεργος, καταπιεσμένος, με προβλήματα προς τις γυναίκες, ποιητής εκ του προχείρου- κι ωστόσο χιουμορίστας, είρων και στοχαστικά σχολιαστικός μέσα στην απλότητά του, ο Χρυσοβαλάντης περιπλανιέται στην Αθήνα μέχρι την πλήρη έκπτωσή του». (Δημήτρης Φύσας, 9,84.gr, 06/12/13)

«Με δυο λόγια, ένα σπαρταριστό μυθιστόρημα, άψογο τεχνικά και μυθοποιητικά, ικανό να προσελκύσει αναγνωστικό κοινό, ικανό να προκαλέσει κόντρες και συζητήσεις». (Χρίστος Παπαγεωργίου, περιοδικό «Φρέαρ», Δεκέμβριος 2013)
«Το ΜΑΡΤΥΣ ΜΟΥ Ο ΘΕΟΣ δεν εντυπωσιάζει μόνο για την πρωτοτυπία του θέματος, την ανάπτυξη της πλοκής και τη διάπλαση του κεντρικού χαρακτήρα, μα κυρίως για τη λογοτεχνικότητα του κειμένου». (Φίλιππος Φιλίππου, «Οδός Πανός», Απρίλιος-Ιούνιος 2014)

«Πρόκειται για ένα ακριβέστατο ψυχογράφημα του Νεοέλληνα, με ό,τι αποτελεί τη βάση της φιλοσοφίας του, το οποίο ο Τσίτας συνθέτει μέσα από ποικίλες εκφάνσεις της γύρω μας πραγματικότητας, αποφορτίζοντας με χιούμορ τις ζοφερές συνθήκες». (Μαρία Στασινοπούλου, «Εφημερίδα των Συντακτών», 01/09/13)

«Η οικονομία του λόγου, το ισορροπημένο ζύγισμα της πρότασης, ο ρυθμός της φράσης, η θεατρικότητα, στοιχεία που χαρακτήριζαν τη γραφή του Μάκη Τσίτα στα πρώτα του πεζά, παρουσιάζονται εδώ δουλεμένα και κατακτημένα». (Λαμπρινή Κουζέλη, Εφημερίδα «Το Βήμα», 18/08/13)

«Χτισμένο σαν ατέρμονος εσωτερικός μονόλογος που κλιμακώνεται σταδιακά καθώς προστίθενται συνεχώς νέες ψηφίδες στην εικόνα του αφηγητή-αντιήρωα, το αφήγημα του Τσίτα θυμίζει μουσική σύνθεση που δεν εμφανίζει μεν διατονικές ή χρωματικές μετατροπές αλλά οδηγείται, μέσα από τα υπνωτιστικά επαναλαμβανόμενα μοτίβα της, σ' ένα υποβλητικό και άκρως δραματικό κρεσέντο για να κορυφωθεί σε μια βίαιη τελευταία κραυγή - κραυγή υπαρξιακής εξουθένωσης». (Κατερίνα Σχινά, περιοδικό «The books' journal», Αύγουστος 2013)

«Στο μυθιστόρημα του Μάκη Τσίτα θα παρακολουθήσουμε μια εξαρχής διαστρεβλωμένη και παραμορφωμένη πραγματικότητα με όχημα το βαρύ παραλήρημα ενός πενηντάρη: ένα πρόσωπο που θα αποτυπώσει στις ψυχωτικές του αντιδράσεις μια κοινωνία αγκιστρωμένη στις προκαταλήψεις, τη σύγχυση και τον συντηρητισμό και ανίκανη να αναζητήσει την οποιαδήποτε διέξοδο από το λαγούμι στο οποίο έχει αποκλειστεί. Ένα βιβλίο όπου το συλλογικό συμπλέκεται αξεχώριστα με το ατομικό για να ανασύρει στην επιφάνεια μια μακροχρόνια παθολογία: μια παθολογία ριζωμένη στα βαθύτερα στρώματα της καθημερινής μας ζωής». (Βαγγέλης Χατζηβασιλείου, oanagnostis.gr, 17/12/13)

«Η ισορροπία του συγγραφέα ανάμεσα στο κωμικό και το δραματικό ύφος είναι θαυμαστή, γέροντας τον φτωχό ήρωά του

πότε απ' τη μια πότε απ' την άλλη πλευρά του νήματος». (Έλενα Μαρούτσου, literature.gr, 07/12/13)

«Οι περιγραφές του ήρωα, οι ερμηνείες και οι αξιολογήσεις του, ειδικά με τις λεκτικές του επιλογές και συνάψεις και τους νεολογισμούς του, προκαλούν από μείδισμα ως γέλια ακράττητα». (Τιτίκα Δημητρούλια, εφημερίδα «Η Καθημερινή», 04/08/13)

«Η σπειροειδής-πρωτοπρόσωπη αφήγηση ξεχωρίζει ως το δυνατότερο στοιχείο του κειμένου. Ο συγγραφέας περνά χωρίς διακριτικά από το παρόν στο εγγύς παρελθόν και από εκεί στην παιδική ηλικία του ήρωα, αναδεικνύοντας τη ρίζα του προβλήματος, που άπτεται της ψυχοπαθολογίας». (Γιάννης Στάμος, εφημερίδα «Ελευθεροτυπία», 16/08/13)

«Διότι ο Τσίτας δεν έπλασε μόνον έναν καινούργιο λογοτεχνικό τύπο, τουλάχιστον για τα λογοτεχνικά μας δεδομένα των τελευταίων είκοσι χρόνων, δεν μπόρεσε μόνον να αφουγκραστεί τους παλμούς της "βαθιάς" Ελλάδας, αυτής δηλαδή που άγεται και φέρεται από τα πιο συντηρητικά, παλαιότατης κοπής, σκοτεινά στερεότυπα, αλλά κατάφερε να υιοθετήσει την απόλυτη λεκτική κοινοτοπία της. Σε τέτοιο βαθμό ώστε, την ίδια στιγμή να την ανατρέπει, να την γελοιοποιεί, να την μετατρέπει σε μαύρο χιούμορ». (Έλενα Χουζούρη, oapagnostis.gr, 19/09/13)

«Ο ήρωας μοιάζει να γίνεται η άκρη εκείνη του νήματος που θα ξετυλίξει το... κουβάρι του εθνικού δράματος: την αρχή του τέλους μιας ασυνάρτητης και ανισόρροπης κοινωνίας». (Ξενοφών Α. Μπρουντζάκης, Εφημερίδα «Το Ποντίκι», 31/10/13)

«Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε πως ο Χρυσοβαλάντης είναι στα καθ' ημάς, ο Ακάκιος Ακάκιεβιτς του Νικολάι Γκόγκολ, ένας ταπεινός γραφιάς, αυτός με το περίφημο «παλτό» του, ο οποίος μέσα από την ιλαροτραγωδία του χτυπάει το γραφειοκρατικό κατεστημένο και, ευρύτερα, την κοινωνική αδικία στη Ρωσία. Μόνο που ο Χρυσοβαλάντης δεν την χτυπάει απλώς, αλλά και την καταδεικνύει και με το δάχτυλο την ξεμπροστιάζει, ρίχνοντας καταγής όλα τα προσώπια της». (Ανθούλα Δανιήλ, περιοδικό «The books' journal», Νοέμβριος 2013)

«Το μυθιστόρημα ΜΑΡΤΥΣ ΜΟΥ Ο ΘΕΟΣ ελκύει σαν μαγνήτης τον αναγνώστη, το διαβάζει μονορούφι από την πρώτη πρόταση μέχρι το τέλος. Χαίρεσαι τη γνήσια λογοτεχνία που μιλάει και εισχωρεί βαθιά στην καρδιά φωτίζοντας σκοτεινές πτυχές, αβυσσαλέες επιθυμίες, τρικυμώδεις σχέσεις. Τα πάντα συναρπαστικά -αν και τόσο δραματικά- καλοζυγιασμένα στην πλοκή, την αφηγηματική ροή, σε κάθε λεπτομέρεια, σε κάθε λέξη». (Αλεξάνδρα Μπακονίκα, περιοδικό «Μανδραγόρας»)

«Ένα από τα καλύτερα ελληνικά μυθιστορήματα, με πρωταγωνιστή έναν τυπικό αντιήρωα της εποχής μας σε έναν αλλότριο κόσμο». (Τίνα Μανδηλαρά, περιοδικό «People», 28/11/13)

«Το ιδιοφυές βιβλίο ΜΑΡΤΥΣ ΜΟΥ Ο ΘΕΟΣ, καθρεφτίζει τον Έλληνα που όλοι "αγαπήσαμε" με τον αυτοσαρκασμό του απόλυτου βιβλιο-troll». (Φοίβος Δεληβοριάς, propaganda.gr, 12/11/13)

«Ο Τσίτας, στο πρώτο μυθιστόρημά του, πετυχαίνει κάτι αξιοπρόσεχτο. Συγκινεί χωρίς να εκβιάζει, έχοντας για όπλα το χιούμορ και τη στρωτή-επινοητική-απολαυστική γλώσσα του, μέσα από την οποία καταφέρνει να δημιουργήσει έναν σύγχρονο εμβληματικό χαρακτήρα. Κοιτώντας στο ειδικό και φαινομενικά τετριμμένο του Έλληνα μικροαστού μιλάει και λέει αλήθειες για το γενικό του ελληνικού (και ίσως πανανθρώπινου) γίγνεσθαι». (Γιώργος Ρομπόλας, εφημερίδα «Metropolis», 31/10/13)

«Κείμενο πρωτίστως κοινωνικοπολιτικό, εφιαλτικού ρεαλισμού, φέρνει τον αναγνώστη αντιμέτωπο με μια πραγματικότητα που μάταια τόσο καιρό απέφευγε να αντικρίσει βρίσκοντας καταφύγιο στον προσωπικό του μικρόκοσμο». (Γιάννης Καλογερόπουλος, περιοδικό «Εξώστης», 01/10/13)

«Είναι πολύ θελκτικός τύπος αυτός ο ήρωας - αφηγητής. Δεν χορταίνεις να τον ακούς να μιλάει. Διότι σου μιλάει, δεν τον διαβάζεις απλώς». (Σταυρούλα Γ. Τσούπρου, περιοδικό «Νέα Εστία», Σεπτέμβριος 2014)

«Ο Χρυσοβαλάντης είναι ένας πενηντάρης, ευτραφής, ρομαντικός, ανέραστος, άνεργος και θεοσεβούμενος ανθρωπάκος, ταλαιπωρημένος από τη ζωή, τους γονείς, τους εργοδότες και φυσικά τις γυναίκες. Ψημένος στην πιάτσα και συγχρόνως τόσο αφελής. Ευαίσθητος και ρομαντικός και την ίδια ώρα σκληρός και αποφασισμένος ν' αλλάξει και να πάψει να πιάνεται κορόιδο. Αυτό που κατάφερε ο Τσίτας με αυτό το μυθιστόρημα είναι να συστήσει έναν ήρωα μοναδικό και συγχρόνως αντιπροσωπευτικό του μέσου ταλαιπωρημένου ανθρώπου των τελευταίων χρόνων». (Κώστας Αγοραστός, bookpress.gr, 18/12/13)

«Παντρεύει αριστοτεχνικά το τραγικό με το κωμικό χωρίς να χάσει την ανεξαρτησία του, συνδυάζει την ενδοσκόπηση με τον κοινωνικό σχολιασμό και το κινηματογραφικό μελόδραμα του '50 χωρίς να γίνεται βαρύς, διδακτικός ή μελοδραματικός». (Μαίρη Τσακνάκη-Γαββαλά, εφημερίδα «Θεσσαλία», 03/09/13).

«Ευχάριστη έκπληξη για τον αναγνώστη αποτελεί το μυθιστόρημα του Μάκη Τσίτα. Πρόκειται για έναν χειμαρρώδη

μονόλογο, μια εκ βαθέων ανασκόπηση της ζωής ενός ανώνυμου ανθρώπου, ο οποίος προσπαθεί να αυτοπροσδιοριστεί μέσα απ' τα κοινωνικά του αδιέξοδα.... Ο συγγραφέας χειρίζεται με εξαιρετική μαεστρία την αμφιλεγόμενη προσωπικότητα του ήρωά του, έτσι ώστε στο τέλος να τον αθώνει μέσα απ' το χιούμορ και τον παιγνιώδη αφηγηματικό του λόγο». (Κατερίνα Καριζώνη, culturenow.gr, 09/12/13)

«Ο Χρυσοβαλάντης μοιάζει να είναι φτιαγμένος από αυτή τη λογοτεχνική συνταγή του ήρωα που θα μείνει στην ιστορία». (Τούλα Ρεπαπή, diavasame.gr, 05/02/14)

«Στο απολαυστικότατο βιβλίο του Μάκη Τσίτα ο αναγνώστης ταλαντεύεται ανάμεσα στο γέλιο και στο δράμα, στη λύπη και στην απέχθεια, διότι ο αντήρωας Χρυσοβαλάντης απεικονίζει μια κοινωνία υποκρισίας σε ένα θέατρο του παραλόγου. Υποκρίνεται και εξομολογείται. Η χειμαρρώδης εξομολόγηση του καθρεπτίζει έναν άνθρωπο που λόγω αντίφασης χάνει τον ίδιο του τον εαυτό. Ο Χρυσοβαλάντης είναι θύμα του εαυτού του και των δύσκολων/αντιφατικών απαιτήσεων του». (Μαρία Ρουσάκη, enavinlio.blogspot.gr)

«Ο συγγραφέας έπλασε έναν αυθεντικό μυθιστορηματικό χαρακτήρα, που στέκεται αυτόνομος και ζωντανός μπροστά μας!». (Πατριάρχης Φώτιος, vivliocafe.blogspot.gr, 10/02/14)

«Κυκλοφόρησε το 2013 κερδίζοντας κοινό και κριτικούς και συνεχίζει την πορεία του ως ένα από τα καλύτερα και πιο εύστοχα ελληνικά βιβλία των τελευταίων ετών». (joytv.gr, 16/05/14)

«Γραμμένο με χιούμορ το βιβλίο του Τσίτα μας παρουσιάζει έναν άνθρωπο-ποταμό, μια χειμαρρώδη μορφή, γύρω από την οποία επικεντρώνεται και περιπλέκεται ολόκληρη η ιστορία του βιβλίου και ξεγυμνώνεται η κοινωνική εκτροπή του Νεοέλληνα». (Τέση Μπάιλα, culturenow.gr, 22/04/14)

«Ο ευφάνταστος αυτός κωμικοτραγικός μονόλογος -αξιοζήλευτη η χρήση των εκφραστικών μέσων- ήρθε να προσθέσει στη λογοτεχνία μας έναν από τους πιο ζωντανούς και ενδιαφέροντες ήρωες». (Γιάννης Αντάμης, doctv.gr, 21/09/13)

«Ο ήρωας Χρυσοβαλάντης, ο ευφράδης και χειμαρρώδης αυτός τύπος είναι πλασμένος με περίσσια τέχνη, γι' αυτό είναι αυθεντικός. Και είναι ο μονόλογός του τόσο μεγαλειώδης, τόσο μεστός, αληθινός και παραστατικός συνάμα που σε βάζει απολύτως μέσα στον κόσμο του. Και δεν μπορείς να μην ακούσεις!» (Ασημίνα Ξηρογιάννη, varelaki.blogspot.gr, 02/03/14)

«Αυτή, εξάλλου, είναι και η σπουδαιότερη επιτυχία του συγγραφέα ενός βιβλίου που συζητήθηκε και αγαπήθηκε όσο λίγα φέτος: να δημιουργήσει ένα αληθοφανές πορτρέτο ανθρώπου με διαχρονική αξία, ούτε αγωνιστή αλλά ούτε και δολοφόνου, ούτε συμπαθητικού αλλά ούτε και απεχθούς, γεμάτο κουσούρια και έμπλεο φαντασιώσεων, ο οποίος προσπαθεί να διεκδικήσει το μερτικό του στη ζωή σε μια ανήθικη, διεφθαρμένη και στυγνή εποχή όπου όλα καταρρέουν». (evrytanika.gr, 24/04/14)

«Η αφήγηση είναι ρέουσα, σχεδόν θεατρική, το βιβλίο απολαυστικό και ρουφηχτό, υποδειγματικά γραμμένο». (Κατερίνα Μαλακατέ, diavazontas.blogspot.gr, 13/05/14)

«...το πιο αριστοτεχνικά γραμμένο και αστείο ελληνικό μυθιστόρημα των τελευταίων χρόνων...». (Βύρων Κριτζάς, propaganda.gr, 19/02/14)